Написав Діана Парипа
Субота, 14 листопада 2020, 21:36

А ми так мало дякуємо Богу...
В шаленім ритмі справ і суєти
Ми зайняті. Ми зовсім не готові...
Й зриває час календаря листки.

А ми усе сприймаєм, як належне...
Й спокійно так по течії пливем.
Коли нічого серце не бентежить,
Коли життя вирує, б'є ключем.

Коли все добре. Коли небо - синє,
А світ - яскравий, голоси - дзвінкі.
Коли підносять невагомі крила,
Коли співати хочеться душі.

Але коли приходить враз зневіра,
І сльози застилають очі вмить.
Ми в розпачі стаємо на коліна,
І серце в горі плаче і щемить.

І вже немає вічних справ, роботи,
І вже не треба виділяти час.
Христу до ніг складаємо турботи,
Коли надії вогник десь погас.

А Він чекає. З ніжністю й любов'ю
Готовий весь тягар забрати твій.
Готовий бути скелею міцною,
І захистом у лютий буревій.

"Я в тіні рук Своїх тебе ховаю,
Я - Утішитель, Добрий Пастир твій.
В годину труднощів, у мить відчаю
Я підкріплю, Я дам тобі спокій!"

А ми так мало дякуємо Богу...
Велику силу мають молитви!
Спішімо на початку дня нового,
Спішімо у спокійні вечори,

Спішімо до молитви і подяки
За те, що в сірі і туманні дні
З любов'ю й ніжністю Небесний Батько
Освітлює дороги нелегкі.

За те, що з Ним, з Його благословінням,

В шаленім ритмі справ і суєти,
Під Божим парусом душа спокійна,
Бо Він є поруч в зливи і шторми.

@diana_parypa
02/07.11.2020р.